

Epidemie, epizootie, epifitia, szkodniki

Epidemie – to szybkie rozprzestrzenianie się ostrych chorób zakaźnych wśród ludzi, **epizootia** – wśród zwierząt, a **epifitia** – wśród roślin. Mogą one przybrać rozmiary i charakter prawdziwej klęski żywiołowej, np. masowe rozmnażanie się szkodników: szarańczy, stonki ziemniaczanej, chrząszczy majowych, termitów itp. Źródłami chorób zakaźnych są mikroby, które dzielą się na bakterie, wirusy, riketsje i grzyby. Epidemie rozprzestrzeniają się w różny sposób: przez drogi oddechowe, podczas spożywania zakażonych produktów lub wody, przez zetknięcie się z zakażonymi przedmiotami, przez kontakt z chorymi ludźmi i zwierzętami, przez ukąszenie owadów i kleszczy – nosiciel chorób. Przy czym do wywołania chorób wystarczają minimalne ilości mikrobów. Zasadnicze specyficzne właściwości mikrobów wywołujących choroby zakaźne to:

- zdolność łatwego przenoszenia się z chorego na zdrowego i w ten sposób szybkiego rozprzestrzeniania się wśród ludzi i powodowania masowych chorób,
- skryty okres inkubacji,
- trudny i długotrwały proces diagnostyki choroby,
- zdolność długotrwałego utrzymania się (przechowywania) w żywności, wodzie i glebie oraz na odzieży, a także w organizmach owadów. Choroby roślin lub ich obumieranie mogą być wynikiem nieprawidłowego stosowania środków chemicznych, takich jak np. herbicydy, defolianty i inne.